

המבט המורם למעלה לראות אם עננים
מה הוא עובר בדרךכו, קירות, מרפסות
כביסת כמיהה תלויה ליבוש, חלונות, גגות געגועים,
שמים, היד הפרושה המושטת לבדק אם
טפות גשם, היא היד התמימה ביותר,
היא המאמינה ביותר, היא המתפללת
יותר מכל מתפללי בתי התפלה.

יהודה עמיחי

מתוך: סתו, אהבה, פרסמת ("פתוח סגור פתוח")

מסכת התלמוד

קשה בימים טרופים אלו, דו"ח גולדסטון מכה גלים ומשמש תחמושת נגדנו לכל דורש. אהוד ברק מצפצף עלינו הפרולטריון, אבל מתיימר להיות מנהיג מפלגת העבודה. צונמי בדרום מזרח אסיה, ומעשי רצח מזוועים אצלנו בארצנו הקטנטונת, הכינרת מתייבשת וטורקיה שופכת עלינו אש וגפרית, קצב ואולמרט על כס הנאשמים בבית המשפט והירשזון מאחורי סורג ובריח. ואצלנו מהומה מקומית, חרמות ותסכולים... כבר שנתיים, שני צוותי שינוי פועלים וטוחנים רעיונות ותוכניות שינוי אורחות חיים, כל צוות כפי האגינדה שלו, וכולם משוכנעים שבידם הנוסחה המנצחת.

ניסיון להפגיש שני הצוותים וליצר רב שיח משותף תחת הכותרת "עין חרוד שלנו", לא צלח וכל צוות העדיף להתכנס עם עצמו, כאשר רוב הציבור יושב על הטריבונוס נוסח "ישחקו הנערים לפנינו..." כאשר הנערים רובם בני 70 פחות או יותר. חשדנות הדדית וחוסר מוכנות להקשיב לאחר, יצרו מצב רגיש ונפיץ, וכל אמירה זוכה לתגובה היסטורית... בקלפי הראשון לפני מספר חודשים, החלטנו לתהליך דיון ציבורי על עקרונות המודלים וכל צוות במסגרת של כארבע אסיפות כלליות, הציג עקרונותיו כאשר הצוות האחר מנסה לקעקע ולהוכיח שלא מחזיק מים. הנהלת האסיפה התקשתה לנסח הצעת החלטה על המשך תהליך קבלת ההחלטות, ועל כן פנינו לעו"ד דרור רכס וביקשנו חוות דעת והצעת החלטה שתהיה מוסכמת על כולם.

שני הצוותים נפגשו עם דרור והביעו עמדותיהם ודרישותיהם ודרור ניסח הצעת החלטה, קצת מורכבת אבל מגלמת בתוכה מכלול הצבעות וחלופות על מנת שלא לקפח איש.

שני הצוותים הסכימו לנוסח ההצעה, וזו הובאה בפני האסיפה הכללית שאישרה אותה והעבירה למשאל חברים בקלפי.

קלפי ראשון עבר בשלום, כאשר שיעור המצביעים היה גבוה, והתקבלה ההצעה שרק צוות אחד יקבל מנדט להכין ולהגיש הצעה מפורטת.

עפ"י הצעת ההחלטה נוסח דרור רכס, ניגשנו לסבב קלפי השני על מנת לקבוע איזה צוות יזכה במנדט המיוחל. בנקודה זו, צוות התחדשות עשה הערכת מצב והבין כנראה שסיכוי לזכות במנדט נמוכים והחליטו "לשבור את הכלים..." על כך התפרסמה הודעה לחברים להחרים את הקלפי !!! הקלפי התקיים כהלכתו, על פי כל דין, והצוות השיתופי זכה במנדט להכין ולהגיש הצעה מפורטת, על פי כללי הטכס והתקנון. צוות התחדשות והנאמנים לו, נהגו באופן מחפיר ורמסו ברגל גסה עקרון הדמוקרטיה המהווה דבק ברירת מחדל לקהילה שלנו המאופיינת בפתיחות ופלורליזם.

אפשר לא להצביע, לא מומלץ, לא יפה, אבל מותר. לצאת בקול קורא לציבור ולהחרים, זו מחאה לא לגיטימית שניזקה החברתי רב על התועלת כביכול...

אם זו מתכונת הפילוג בעין חרוד איחוד נוסח 2009, אוי ואבוי לנו והרי כולנו רוצים

בטובת המקום "מקום שכיף לחיות בו..." . איני רוצה להמשיך ולפמפם באירוע שערווייתי זה, ומאחל לכולנו להירגע, לקחת אוויר, ולחשוב איך ממשיכים ביחד ...

מהחלטות המזכירות:

75 אש"ח אושרו לשיפוץ מיוחד בדירונית בית הדר, במסגרת תקציב השקעות 2009 .
300 אש"ח אושרו לפרויקט התקנת מוני מים בדירות החברים, במסגרת תקציב ההשקעות.

הפרויקט מבוצע ע"י צוות משק חום עם שחקני חיזוק נוספים.
המזכירות החליטה לקדם תכנית רב שנתית לפרויקטים גדולים ו/או חשובים, במסגרת תכנית "דגלים 2". התכנית תגדיר נושאים לסדר היום, תקבע סדר עדיפויות ומסגרות תקציב ולוחות זמנים. כל זאת עד סוף שנת 2010 ותחת המגבלה "לפי יכולת המשק". כמו כן אישרה המזכירות למינהלת התכנון והשיכון לקדם הצעות מחיר לתכנון מתחם השכונה המערבית (באזור הלולים). כמו כן החליטה המזכירות שהכלבו החדש יהיה במיקום הכלבו הנוכחי. הנושא יוצג לציבור ואמור להיות מאושר במועצה לאחר מכן.

מכרז מחודש לוועדת קליטה מתפרסם בימים אלו ובינתיים אישרה המזכירות צוות קליטה זמני לטיפול בנושאים שעל הפרק (חדוה שץ, אריה כהן, אילן צור).
המזכירות אישרה תקנון מינהלת החינוך בנושא שיעורי עזר ואבחונים לילדים נוסח התקנון ניתן לקבל במזכירות הטכנית או במנהלת החינוך.

נושא חובת מסירת כספים, חוזר ונדון במזכירות שאשררה החלטות קודמות בנושא זה ומטילה על המזכיר לפנות לחברים שלא מעבירים כספי רנטות, קצבאות, תגמולים שונים וכו'. ולהסדיר מולם העניינים. ההחלטות הקיימות מאפשרות להטיל סנקציות על חברים המסרבים בנושא האמור. ניתן ייעוץ משפטי והכול עפ"י דין תקנון והחלטות הקיבוץ.

חלוקת השי לחגים עוררה השנה כעסים אצל מספר חברים ועל כן דנה המזכירות והחליטה כך:

- ◆ השי לחג, יוגדר כשי לחבר! ויהיה אחיד לכולם.
 - ◆ השי לחבר יחולק בפסח ובראש השנה.
 - ◆ שני שליש מערך השי השנתי, יחולק במזומן לתקציבי החברים בפסח.
 - ◆ השי הנוסף יחולק בראש השנה, כפי שייקבע מדי פעם.
 - ◆ השי יחולק לחברים ומועמדים.
 - ◆ בני זוג של חברים שנפטרו במהלך השנה, יקבלו השי עבורם.
 - ◆ שי לצעירים בהסדר, ייקבע בתיאום ועדת דור צעיר.
- עונת הרחצה בבריכה אמורה הייתה להסתיים לאחר חג סוכות, עפ"י בקשות חברים

ומזג האוויר השרבי, הוחלט להמשיך במתכונת מצומצמת עד סוף החודש.
נערכה ישיבת סיכום עונת הרחצה ונרשמו הערות ודרישות לקראת עונת הרחצה
2010 ייערך משוב חברים בעניין זה.

ואחרון חביב, נלי מרכזת רישום תושבי הקבע בחצר הקיבוץ לצרכי ההתארגנות
לקראת "חוק היטל הבצורת" שיחול עלינו מינואר 2010 כל החברים שעדיין לא
הסדירו הרישום מתבקשים לעשות כן בהקדם אפשרי.

שבת שלום

אילן צור

"היא הסערה"

ביום ראשון שאחרי ההצבעה בקלפי פגשה אותי חברה בארוחת הצהריים ושאלה. גם אתה מרגיש שיש שקט לא רגיל באוויר? עניתי, כן אני מרגיש את השקט אבל אינני יודע ואני תוהה האם זהו שקט של לפני הסערה או שקט של אחרי הסערה. קיוויתי אז ואני מקווה היום שזהו השקט שאחרי. בהמשך של אותו יום ראשון נפגשנו הצוות השיתופי להחליף רשמים ולהתכונן לבאות. לא היו חגיגות של מנצחים וגם לא הרגשה של מנצחים. הייתה בנו הרגשה של אחריות גדולה והבנה של חשיבות וגודל המשימה שהוטלה לחיקנו.

החלוקה למחנות בשנתיים האחרונות פגעה במרקם החברתי של עין חרוד. נוצרו מחנות ואווירה שהזכירה שנים רחוקות. (ואת זה אני מביא מפי זקני המקום). אני מודה שבשבועות האחרונים לפני ההצבעה היה לי קשה להמשיך ולהתנהל כרגיל. הדברים השפיעו ופגעו ברמת החברות והידידות ביני לבין אחרים.

אנו בנקודת זמן שבא עלינו להתחיל לתכנן את אורחות חיינו בעשור הקרוב. חשוב שעבודה זו תיעשה בשילוב ידיים ובשיתוף של כל הציבור. עין חרוד היא חברה רב-גונית שיש בה דעות ורצונות שונים. כמספר החברים מספר הדעות. עלינו להגיע להסכמות לגבי אורחות חיינו בעתיד. הדרך היחידה להגיע להסכמות היא ההבנה שעלינו להתפשר אחד עם השני. לפעמים הרוב צריך לוותר כדי לא לדרוס את המיעוט, ולפעמים המיעוט צריך לוותר כדי לאפשר לכלל הציבור להתקדם. עלינו לעשות הכול כדי להשאיר את עין חרוד מאוחדת ולצעוד יחד קדימה.

אנו מושיטים יד וקוראים לכל חברה וחבר לקחת חלק בקביעת אורחות חיינו בעתיד. כולנו מקווים שגם חברים החשים כעת כעס או תסכול, יידעו להתגבר ולתרום כמיטב יכולתם וניסיונם לתהליך שיבוא ולחיינו המשותפים בעין חרוד. תרומתם חשובה לחברת עין חרוד בכלל ולנו הצוות השיתופי בפרט. הייחוד של קיבוץ הוא היחד, השותפות, הערבות ההדדית. אם נאבד זאת אנו מסכנים את המרקם החברתי ושלמות הקיבוץ. חשוב שנשמר זאת למען הדורות הבאים בעין חרוד למען המשך עין חרוד היות בית לכולנו.

צ'אי

בשם הצוות השיתופי

הרהורים ותובנות בנוגע לאורח החיים הקיבוצי

אני בת קיבוץ שהאמינה שנים רבות בכל לבה בחיים בקיבוץ. אמנם ראיתי גם מגרעות פה ושם אבל האמנתי שזו הדרך הטובה ביותר לחיות בה על אף המגרעות. במשך השנים גדלתי וגם בגרתי, וגם נשאתי בתפקידים שונים, והתובנות השתנו בתהליך ארוך וכואב.

הבנתי: א. שהקיבוץ עם כל הדברים היפים שבו, מנוגד לטבע האדם.

ב. הקיבוץ בראשיתו היה מבוסס על אנשים חלוצים, חדורי מוטיבציה סוציאליסטית וציונית. אנשים אלו ביטלו לעתים קרובות את האגו שלהם וצרכיהם האישיים לטובת הכלל, לטובת ההתיישבות ולטובת העם והמדינה וגם אז היו חריגות...

היום המצב שונה. מכל הדברים האמורים לעיל לא נשאר הרבה. מה שנשאר - סיסמאות על שיתוף ושוויון, אשר לפי הבנתי היום, נותרות בגדר סיסמאות שאי אפשר ליישמן. אולי ניתן לעשות זאת על ידי כוח אכיפה חזק - ולא כך אמור להתנהל הקיבוץ. סיסמאות אלו גורמות לאי-צדק גדול מאד בקיבוץ ומזיקות בכך שגורמות לציניות ותסכול.

אפשר "להתעשר" בקיבוץ בכל דרך שהיא חוץ מעבודתך! אפשר לעבוד או לא לעבוד ולקבל אותו דבר. אין צורך לקחת אחריות על שום דבר: לא על פרנסה, לא על גידול ילדים, לא על תפקידים ציבוריים. ולעומת זאת, אם אתה פעם נזקק למשהו אתה חייב לעבור דרך ועדות שאמורות להחליט בשבילך, כאשר לעולם - ויהיו האנשים "הטובים" ביותר - לא יוכלו חברי ועדה כלשהי לקבוע ולהבין מה באמת צריך, ולמי כן לתת ולמי לא לתת.

ולכן, ומסיבות נוספות שלא כאן המקום לפרטן, הגעתי למסקנה שצורת החיים הזאת לא רלוונטית לימינו (המאה ה-21) ויש לשנות אותה. וכמובן רצוי לעשות זאת כשמצבנו הכלכלי טוב ואפשר לעזור ולרפד את תקופת ההסתגלות שיכולה להימשך גם חמש שנים או יותר.

הוויכוח הוא לגיטימי וברור שיכולים אנשים גם לחשוב אחרת, מה שלא ברור לי למה מערכת ההשמצות והשקרים וההפחדות, למה התעמולה הזולה, למה המלחמה עד חרמה? למה להציג את האנשים הרוצים שינוי כגזלנים, רמאים שדואגים רק לעצמם. הרי רבים מהם תרמו ותורמים בתחומים רבים בקיבוץ: פרנסה, כלכלה, חברה, תרבות ומילאו תפקידים מרכזיים... האם מישהו באמת מאמין שהם כאלה חסרי אחריות שחושבים רק על טובתם, וכל כוונתם "לסדר" את יתר החברים? אינני מבינה זאת!

קבוצת מצדדי השינוי המונה כמאה חברים לפחות (שליש מחברי עין חרוד) רק ביקשה להביא את הצעתם המפורטת כדי שכל החברים יוכלו להבין בבירור מה עומד מאחורי הצעת השינוי. **הצגת הצעה עדיין רחוקה מרחק רב מכל שינוי שהוא**, איך אפשר להבין את חסימת ההצעה? אני נאלצת לחשוב שחסימה עקשנית זו נובעת פשוט מפחד, פחד שמא חברים יקראו את ההצעה המפורטת ואולי בכל זאת ימצאו בה גם כמה דברים טובים, כמה תובנות חשובות? בסופו של דבר, כדי לאשר את השינוי נצטרך לרוב של 75% אז מה הפחד? אני מאמינה שגורל המקום הזה חשוב לצוות ההתחדשות לפחות כמו לצוות השיתופי! והרי בסופו של דבר זה העיקר!

רעיה צימרמן

חדש ה Mountain Bike - הספרייה

MOUNTAIN BIKE הוא שמו של ירחון חדש המיועד לרוכבי אופניים. השם אמנם מופיע באנגלית אך החוברת כתובה עברית ומיועדת לרוכבים חובבים ומקצועיים, בתחום שהפך זה מכבר לספורט פופולרי. הירחון נשלח לספרייה כמתנה לשלושה חודשים. לאחר מכן יוחלט האם להמשיך לרכוש אותו לספרייתנו. אנו מזמינות את כל רוכבי האופניים המעוניינים, לעיין בירחון (מונח בספרייה על מדף החוברות) ולהביע את חוות דעתם האם כדאי להמשיך להיות מנויים עליו.

הספרינות

אכן סתימת פיות....

עם כל חריפותו של מושג זה הרי חווים אנו מזה מספר שבועות בעבודה מאוד מאומצת ואינטנסיבית של שכנוע והשפעה ואסתכן ואומר שגם חצאי אמיתות מפוזרות בתוך מאמץ זה, להצבעה בכיוון של "סתימת פיות" – כלומר לא לאפשר להציג שתי הצעות מפורטות ובכל מחיר.

ממה מפחדים? שציבור בוגר עם עיניים בראשו, עם ראש על הכתפיים, יראה בעיניו, יחשוב בראשו ויוכל לבחור, לשאול, לבדוק, לברר ולהחליט, איזו משתי ההצעות היא לטעמו ולבחירתו.

רק כך תוכל ליפול הכרעה התואמת לכללי הדמוקרטיה וכללי החיים שלנו כפי שאנו רוצים לראותם. ואם יש מי שחושב שבדרך של "סתימת פיות", חסימת האפשרות לראות ולהבין את שתי ההצעות, ישתרר כאן שקט ושלוש בית, שציבור גדול של חברים יישב בשקט ויחשה, הרי שטעות גדולה היא לחשוב כך. האם ציבור כה גדול יוכל להסכים, שבביתו שלו לא תינתן לו האפשרות להציג את הצעתו להכרעת הציבור? תשובתי, הציבור הזה לא יוכל לקבל זאת. לצערי נדחה פרסום רשימתי לאחר ההצבעה השנייה, אך הבעיה הטמונה בנושא זה עומדת במלוא חריפותה.

אני חוזרת ומציעה לקברניטי המשק לפעול ולגרום לכך שהצעת צוות ההתחדשות תוכן גם היא לפרטיה ולאפשר לציבור בוגר - שעניו בראשו וראשו על כתפיו - לבחור ולהחליט.

ולכולנו, להביט קדימה ולשאול את עצמנו, האם לעולם חוסן?...

נינה פלס

מה קרה לפתק ההצבעה בדרכ לכותרת העיתון?

"יש טרנד של קיבוצים לעבור לשכר דיפרנציאלי ולשמחתי קיבוץ עין חרוד איחוד החליט להישאר שיתופי" מצוטט חבר משק בעיתון מעריב מיום ראשון 18 באוקטובר. האמנם הצבענו על שכר דיפרנציאלי?

נוסח הפתק לקלפי אמר כך: "לקיים המשך דיון וקבלת הכרעה בהצעה מפורטת שתוגש ע"י: - תוגש בלשון עתיד - ולא עסק בתוכן של שום הצעה. ומה קרה לפתק בדרכו לכותרת העיתון? האם ייתכן שהתבלבל עם העובדות?

זיוה אופנהיימר

טוב מאוחר מאשר אין פעם לא

רצינו, ילדי הדה"ו והצוות להודות לאנשים שליוו ותרמו מזמנם ומכשרונם והפכו את חופשת הקיץ למהנה ומגוונת.

ליווי לנסיעה: פעילות פתיחת החופש חוף גיא - אבשלום מדינה.

טיול אופניים לסחנה: יערה בן צבי - אמא של שירי, רותם וניצן.

מחנה במעיין בחוקוק: נחמן יחזקיה - אבא של מאיה וחן אצילי - אמא של רותם.

נסיעה לטכנודע - אורית הדרי - אמא של יואב.

חוגים:

שחייה: שרון זוהר

אירובי: טל יוסף

ספרדית וסלסה: רות סרבסטיין

צרפתית: נלי גרדי

שפת סימנים: הדי אריאב

ערבית: יותם גרדי

חוג בישול: ציפי סהר

יוגה: שקמה צרפתי

יום הפוך: אריאל דורון מציל בבריכה

תודה ענקית ליובל בריל על שנים של מסורת ועשייה בשבוע תקשורת. תודה לבר מור ולחן גלדן שמתגייסת לצה"ל השבוע - תודה גדולה ודרך צלחה.

מצוות הד"הו

מור, מורן ונעם והילדים

מזל טוב
אלאנה ולחיים פרט
להולדת הנכדה
עדי
בת לארז ודיקלה
שפע ברכות
לכל המשפחות

מזל טוב
אננה סמילנסקי
לצביה לסקי
להולדת הנכדה-הינני
בת לעירית ולאלכס
ברכות לרוב
לכל המשפחות

אשוחן הבריאות

הקיץ והחגים מאחורינו ולפנינו החורף שכולנו מקווים שיהיה גשום.
לקראת אותם ערבים ארוכים וקרים מתכוונת ועדת בריאות לערוך "חודש בריאות"
בנובמבר - דצמבר.

ב"חודשי בריאות" אלה ניפגש במועדון החברים אחת לשבוע להרצאות שונות עם
מיטב המרצים בנושאים: שיניים, אוזניים, עיניים, ילדים, נשים ועוד.
בואו לשמוע, לשאול ולהחכים בנושאי בריאות.

להתראות חנה דגן

עוצרים באדום!

לקראת פתיחת שנת הלימודים האקדמית
עקב ריבוי הנסיעות המשקיות מתקשים רכבי המשק לענות על כל הצרכים.
לכן אין אפשרות להבטיח רכב קבוע לסטודנטים שלומדים לא דרך ועדת השכלה
או שאינם זכאים לרכב מטעם ועדת השכלה. מצב זה תקף גם לגבי
היזמים למיניהם שעובדים מחוץ למשק.
ועכשיו לפינתנו (המתמידה...) "חפש את הנעלם":
גייטס פס אדום (יורי) התנגש עם דורבן. כתוצאה מההתנגשות נשבר חלק חשוב
בתחתית האוטו (הגשר), נשבר הרדיאטור, נשפכו כל המים ונגרם נזק למנוע.
מכיוון שהדורבן לא סימס על האירוע נלקח האוטו לנסיעה נוספת ורק אז,
כששבת מנסיעתו והועלה על גרר של שגריר, התגלו הנזקים.
ומי אחראי? – כמובן הדורבן!

חילופי מקומות

פוקוס חברים עבר לאחריות ישעיה
סיריון לבן (סטודנטים) עבר לאחריות בינה.

בינה

מביצות פלורידה למעייני-חרוז

פריסת שלום משפחת רובין

שלום חברים

מה שלומכם? בין פורים לפסח עברנו לפלורידה. ירוקה, שטוחה ולחה. המון מים בכל מקום. ביצה ענקית מכסה את כל החלק הדרומי שלה שבו עוד לא היינו. העונה הגשומה היא הקיץ והיחידים שמספיק עמידים ליתושים בביצה הזו הם התניניים. אז אנחנו מחכים לסוף עונת היתושים בשביל הנסיעה לביצה.

לפי הסיפורים בחדשות ארצות הברית במשבר כלכלי. לא שזה ניכר לעיניי הלא מיומנות שלנו אבל כנראה שאנו לא באזור הנכון מבחינת עוני ככה שעבודה עוד לא הצלחתי למצוא. בינתיים התנדבתי ללמד פעם בשבוע בספרייה כיתה של מבוגרים. אולפן לאנגלית. ציבור התלמידים ברובו הגדול דובר ספרדית והם הגרו אל ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות כל אחד מסיבותיו הוא אך בעיקר כדי לשפר את מצבם הכלכלי. כיוון שלשיעור לא היה תוכן מוגדר בחרתי בנושא הקרוב ללבי - חיפוש עבודה. הורדתי מהאינטרנט מערך שיעור ובו התלמידים מתרגלים מילוי טפסי עבודה לשלל עבודות פשוטות המבטיחות להם שכר מינימום.

כמו טרף ששיחק לי לידיים וכיוון שכבר ממילא הייתי בספרייה החלטתי לראות אם יש ספרות שעוסקת בנושא שכר המינימום. ככה החלפתי ספר של עיתונאית בשם ברברה ארנרייך. ברברה לא בחלה בעבודת שטח וממרום מגדל השן העיתונאי והנוח שלה לקחה על עצמה לבדוק במו ידיה האם שכר מינימום די בו כדי לפרנס בכבוד. האם העוני נובע מעצלנות? ברברה מלצרה, קרצפה בתים, עבדה בבית אבות ומכרה בסופרמרקט. לאחר מחקר סובייקטיבי לחלוטין הסתבר שמשרה מלאה לא מאפשרת לאדם בודד להתפרנס שלא לדבר על לחסוך. החודשים היחידים שבהם ברברה הצליחה להרים את הראש מעל מי הביצה הכלכלית שבה היא בוססה היו כאשר היא עבדה שבעה ימים בשבוע בשתי עבודות. מילא לציבור לא משכיל. ברברה הזו גוררת אחריה דוקטוראט בביולוגיה אבל לצורך העבודות שהיא מילאה היא בחרה לא לחשוף את היתרונות האקדמיים שלה. אולי שם המשחק הוא השכלה. השכלה מתחילה בבית הספר.

גל חזרה מבית הספר השבוע. בשיעור מדע לכיתה ח' (מדע למתקדמים, בית ספר שנחשב טוב בעיירה קטנה וגזומה להפליא) אחד הילדים סיפר שאתמול בערב הוא פגש את המורה למדע במסעדה. היא הייתה המלצרית. המורה כנראה הבינה מיד שהיא יושבת על חבית חומר נפץ ולכן פתחה את הנושא לדיון. כן, היא ממלצרת. מי שרוצה לבוא לפגוש אותה במסעדה מוזמן ביום שישי כי ביום שבת

היא לא משובצת. העבודה נחמדה והיא יכולה לאכול שם ארוחת ערב וביום הקודם אפילו אכלה סושי. אנחנו מדברים על בחורה שיש לה תואר מהאוניברסיטה, נשואה ואימא לילדה קטנה. הוראה בבית ספר היא משרה מלאה בשעות היום. למחרת החליטה קבוצת תלמידות ללכת בערב למסעדה והזמינו גם את גל. שתינו עם פרפרים בבטן על איך תרגיש המורה. הורדתי את גל במגרש חניה ונסעתי. אכן המורה למדע הייתה והיא מלצרה לשולחן שלהן בחן רב. מהארוחה, השירות והחריצות של המורה למדע נשאר טעם טוב. מהיתר - טעם חמצמץ.

שירז רובין

מעל טוב
לפני ואושיק יסעור
להולדת הנכדה
בת אנעם ואינס
ברכות לרוב
לכל המשפחות

מעל טוב
לחגית ויואב צור
לניסואי
יפתח ע"ל תמי
שפע ברכות ואיחולים
לכל המשפחות

למשתחררים החזשים מארות צה"ל
אלופי אסורי
איה יוהנסון
רו פלג
ברוכים השבים אלינו
השתלבות נעימה
בבית עין-חרוז

מיתוס קדום - איום מחודש?

את-קשיתי, נתתי בענין; והיתה לאות ברית, ביני ובין הארץ. (בראשית ט, יג)

בחוץ ביטחון שמענו השבוע את הרצאתו של פרופסור יצחק בן ישראל: הגרעין והחלל. בין יתר השאלות לפרופסור בן ישראל שאלנו, האם בתנאים של ימינו עם סכנת התפשטות הנשק הגרעיני, קיימת האפשרות שמשטר מרושע ולא רציונלי ימיט חורבן על האנושות?

כמנהגנו, כהקדמה להרצאה הבאנו "דבר תורה" והפעם מפרשת השבוע פרשת נח הנקשרת לנושא ההרצאה.

א ויאמר יהוה לנח, בא-אתה וכל-ביתך אל-התבה: כי-אתך ראיתי צדיק לפני, בדור הזה. **ב** מפל הבהמה הטהורה, תקח-לך שבעה שבעה--איש ואשתו; ומן-הבהמה אשר לא טהרה הוא, שנים--איש ואשתו. **ג** גם מעוף השמים שבעה שבעה, זכר ונקבה, לחיות זרע, על-פני כל-הארץ. **ד** כי לימים עוד שבעה, אנכי ממטיר על-הארץ, ארבעים יום, וארבעים לילה; ומחיתי, את-כל-היקום אשר עשיתי, מעל, פני האדמה. **ה** ויעש, נח, ככל אשר-צוהו, יהוה. **ו** ונח, בן-שש מאות שנה; והמבול היה, מים על-הארץ. **ז** ויבא נח, ובניו ואשתו ונשי-בניו אתו--אל-התבה: מפני, מי המבול. **ח** מן-הבהמה, הטהורה, ומן-הבהמה, אשר איננה טהרה; ומן-העוף--וכל אשר-רמש, על-האדמה. **ט** שנים שנים באו אל-נח, אל-התבה--זכר ונקבה: באשר צוה אלהים, את-נח. **י** ויהי, לשבעת הימים; ומי המבול, היו על-הארץ. [...]

יח ויגברו המים וירבו מאד, על-הארץ; ותלך התבה, על-פני המים. **יט** והמים, גברו מאד מאד--על-הארץ; ויכסו, כל-ההרים הגבהים, אשר-תחת, כל-השמים.

כ חמש עשרה אמה מלמעלה, גברו המים; ויכסו, ההרים. **כא** ויגוע כל-בשר הרמש על-הארץ, בעוף ובבהמה ובחיה, ובכל-השׂרץ, השׂרץ על-הארץ--וכל, האדם. **כב** כל אשר נשמת-רוח חיים באפיו, מכל אשר בחרבה--מתו. **כג** וימח את-כל-היקום אשר על-פני האדמה, מאדם עד-בהמה עד-רמש ועד-עוף השמים, וימחו, מן-הארץ; וישאר אך-נח ואשר אתו, בתבה. (בראשית, ז).

הפרשה עוסקת בקטסטרופה שפקדה את האנושות. המבול שמופיע בפרשה נזכר גם במיתוסים קדומים כמו הסיפור על גילגמש הבבלי, אבל קיים הבדל יסודי: הקטסטרופה המתוארת במיתוס הבבלי נובעת מקפריזה של האלים שהמין האנושי מפריע לקיומם ואילו בסיפור המקראי, האנושות שהתדרדרה מבחינה מוסרית מביאה את האובדן על עצמה. בפרשה שלנו מטרתו של האל היא לבנות אנושות טובה יותר באמצעות נח ומשפחתו.

השנה מציינים עשרים שנה לעלייתם של כמיליון יהודים ממדינות חבר העמים. רון אודסקי, בן משפחת עולים מעין חרוד מאוחד מתייחס בדרשתו לתפקידה החשוב של היונה בסיפור המבול. היונה הנושאת עלה זית בפיה שהפכה לסמל שלום עולמי. וכך כותב רון בדרשתו:

היום עליתי לתורה בבית הכנסת בעין חרוד. כך קיימתי את טכס בר המצווה כפי שעשו ילדים יהודים בכל הדורות לפניי.

חשוב לי לציין שבני משפחתי מוצאם באוקראינה, שם הייתה אנטישמיות, והיהודים נאלצו להסתיר את יהדותם ולא כולם יכלו לחגוג את בר המצווה. העלייה לתורה אפשרה לי להתחבר אל המסורת של העם היהודי ולחגוג מה שבני משפחתי לא זכו. הפרשה שלי מספרת שאלוהים אינו מרוצה מהעולם שהוא עצמו ברא, מפני שבני האדם עושים בו רע. לכן מביא עליהם אלוהים את המבול. המבול מחריב את העולם. ניצולים ממנו רק נח, משפחתו, ובעלי החיים אשר העלה נח לתיבה. בתום המבול שולח נח עורב ולאחר מכן יונה כדי לבדוק את המצב מחוץ לתיבה. כאשר היונה חוזרת עם עלה של זית בפיה יודע נוח שקלו המים. אלוהים כורת ברית עם נח ומשפחתו ומבטיח להם שהמבול לא יחזור. אלוהים נותן לברית אות - קשת בענן.

מתוך הפרשה הזאת בחרתי לדבר רק על היונה. מצאתי כתוב:

וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה, מֵאֵתוֹ--לְרַאֲוֹת הַקְּלוֹ הַמַּיִם, מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה. ט וְלֹא-מָצְאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף-רַגְלָהּ, וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל-הַתֵּבָה--כִּי-מַיִם, עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ; וַיִּשְׁלַח יְדוֹ וַיִּקְחֶהָ, וַיָּבֵא אֶתָּהּ אֵלָיו אֶל-הַתֵּבָה. י וַיִּחַל עוֹד, שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרַיִם; וַיִּסָּף שְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה, מִן-הַתֵּבָה. יא וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לָעֵת עָרֵב, וְהִנֵּה עֵלָה-זֵית טָרֶף בְּפִיהָ; וַיִּדַּע נֹחַ, כִּי-קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ. יב וַיִּיחַל עוֹד, שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרַיִם; וַיִּשְׁלַח, אֶת-הַיּוֹנָה, וְלֹא-יָסְפָה שׁוּב-אֵלָיו, עוֹד. (בראשית ח, 12-8).

מאז הפכה היונה המביאה עלה זית לבשורת השלום, לבשורה של התחדשות, צמיחה וחיים מתחדשים. סמל היונה ועלה הזית עבר מהתורה, מהיהדות גם לתרבויות אחרות. אצל הנוצרים היונה מסמלת את רוח הקודש. מכאן אני לומד שאחרי כל אירוע קשה, ואפילו שואה, החיים נמשכים וכל אחד מאיתנו צריך לדעת את זה.

לא ליפול אלא לקום ולהמשיך.

תודות למשפחה, לחברים, לבאי בית הכנסת.

הביאה נצה סמילנסקי

יומן תרבות

"זה הסתיו עם הענן ועם הרוח המייבב ואם אתה סתם ציניקן בכל זאת זה צובט בלב..."

יומן תרבות של אחרי החגים, רגע לפני החורף הממשמש ובא, עם סיכומים, הגיגים ומבט לעתיד.

אז מה היה לנו?

ביום שישי של תחילת ספטמבר יצאנו, כ-230 איש אישה וטף (מספר מרשים לכל הדעות) לטיול המשק לרגל י"ח באלול. בארבעה מסלולים שכשכנו במג'רסה, שחינו בירדן, בילינו בחוף עין גב, דיוושנו ברמת צבאים ונחל חרוד וסיירנו באיזור נצרת. כל המסלולים דיווחו על הנאה מרובה ואווירה טובה והתחושה בקרב המארגנים והמשתתפים היא שהפורמט הזה הוא מוצלח ביותר ויש להמשיכו. תודה לצוות המארגן: אורי שפרן, אמיר פז, אייל גרדי, מיכה דרום, ולעוזרים ביום הטיול עצמו: בארי הולצמן, אריאל הלר, מרדכי לצטר ועוד ששמו ידם והיטו שכמם. תודה לכולם.

את טקס י"ח באלול שילבנו עם טקס ראש השנה, וכך יצא שבערב החג התכנסנו לקבל את השנה החדשה בברכה, בסימן הברכה. לצד שירי חג וקליפ ענפים מגניב לשיר "בשנה הבאה" שמענו גם על ההיסטוריה של הברכה, ילדי א'-ג' שחזרו את שיר הברכה, וצפינו בסרטון של אמי גרדי "גלגולה של בריכה". וכמובן הפרחנו בלוני משאלות לשנה החדשה והייתה אווירה חגיגית ונעימה. תודה לרוני צור על העזרה בארגון טקס החג, לאמי על עריכת הסרטונים, לאוולין על הפקת הקליפ ולנילי הלר על צילומי, לציפי, תומר, תאיר ודור על השירה והנגינה, לצחי על ההגברה והתאורה, לסיון דור על ארגון הכיבוד והשתיה יחד עם ילדי השכונה, לנגה אמיר על ארגון הפרחת הבלונים ולילדי א'-ג' על הריקוד. תודה לעפרי גרדי על מודעת החג והקיר המרכזי המדהים ותודות לאוולין וציפי על פרויקט השנים טובות, המקסים והמקורי בחדר האוכל ותודה לענפים והמוסדות על שיתוף הפעולה.

בין באלול לראש השנה הספקנו לצפות בסרט הדוקומנטרי "שדה האפונים הירוקות" של הבמאי יגאל תיבון. הסרט הוקרן בחדר האוכל ועובדה זו תרמה קצת לתחושת ה"כמו פעם". הסרט ריגש וסחף את הקהל וכך גם השיחה שלאחר הסרט.

את חג הסוכות השנה חגגנו בצורה מצומצמת. בבניית הסוכה המרכזית לקחו חלק הורים וילדים, תודה לכל מי שנרתם למשימה. את ערב החג ציינו במוסיקה על דשא חדר האוכל. תודה לנעם גרדי על ארגון המוסיקה ובהזדמנות זו תודה לנוי ולבניין על ארגון הקרשים והסכך לסוכות.

בחול המועד התכנסנו בגן הירוק לחגוג את פתיחת העונה ולחנוך את המטבח החדש. הכנו את גן הירק לשתילה, יצרנו בחומרים מהטבע ואף זכינו לשעת סיפור מפיי יונה ליה עם ספר חדש ומיוחד, "הגינה של סבתא ללה". כל זאת יחד עם מרק ירקות, פוקציות ותה צמחים סיפקו אחר הצהריים נהדר ועליז. תודה לכל מי שעזר בהכנת האירוע וכמובן לראלי שניצחה על המלאכה.

חוגי העמקים התחילו השבוע וביניהם גם ערבי השירה וחוג ביטחון המתקיימים אצלנו בחדר האוכל. בינה גל אחראית על ערבי השירה ונצה סמילנסקי על חוג ביטחון. כדי שנוכל להמשיך ולקיים ערבים אלו אצלנו, אנו זקוקים לאנשים שיעזרו בתפעול ובארגון. מתכים לפניות מהציבור.

למי שלא שם לב, לא קיימנו את טקס חג הסוכות השנה, בשל קושי רב למצוא מי שיארגן ויפיק אותו. כבר זמן רב אנו מדברים וכותבים על כך שפחות ופחות אנשים מתנדבים מרצונם לסייע בארגון והפקת אירועי התרבות, אנו פונים ומבקשים ומזכירים לפני כל חג - שמחפשים צוות ובעיקר אנשים שייקחו אחריות וירכזו את הצוות, וכרגיל - אין קול ואין עונה (כמעט... וסליחה מראש לאלו המעטים הנענים לכל קריאה).

בתקופה בה ה"יחד" וה"שיתוף" מוזכרים בכל עת, צריך לזכור שהדברים לא קורים יש-מאין וצריך גם לקיים אותם הלכה למעשה. בפרוס שנת תרבות חדשה אנו קוראים לכל מי שנושא התרבות חשוב לו לקום ולעשות משהו בנידון! בלי התנדבות לא תהיה תרבות!

שבת שלום,

יובל ונגה